

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er rigtigt, at i sidste ende vil det da være sådan, at mit udgangspunkt er, at jeg mener, at homoseksuelle fuldt og helt skal ligestilles med heteroseksuelle. Det er mit udgangspunkt.

Men dermed skal jo ikke være sagt, at jeg, hvis samtlige adoptivbørn i Danmark sagde, at det syntes de var en ualmindelig dårlig idé, og hvis samtlige eksperter sagde, at det syntes de var en ualmindelig dårlig idé, også dem, der normalt hælder til mit synspunkt, så ikke ville kunne rokkes. Sådan er det jo heller ikke.

Det er derfor, jeg siger, at når både den svenske Riksdag og det engelske parlament har taget udgangspunkt i forskellige undersøgelser, primært den svenske, og andre teoretiske værker, så synes jeg, det har en vægt. Selvfølgelig med alle de forbehold, det altid har.

Jeg synes bare, det er synd, hvis det ikke skal være sagt i denne sag, at det er rigtigt, at der er problemer med den svenske rapport. Men det betyder ikke, at den er ubrugelig. Og at the end of the day må det selvfølgelig bero på det, der er vores udgangspunkter, og vi må dele os efter anskuelser. Sådan er det jo herinde, og den svenske rapport kan man bruge til at lære meget af.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg tror, man kan lære meget af rapporter, også af rapporter, som når frem til andre konklusioner, end man selv drager. Den ret skal man altid forbeholde sig, både når man læser rapporter, og også når man deltager i den politiske debat.

Men som fru Pernille Rosenkrantz-Theil siger, er det klart, at der er nogle partipolitiske synspunkter og grundlæggende synspunkter, til syvende og sidst i hvert fald. Det gælder for Enhedslistens og for Kristeligt Folkepartis vedkommende, som er partier, der klart har formuleret synspunkter om det her og ikke som udgangspunkt stiller grupperne frit. De to partier siger, at de grundsynspunkter vejer tungest. Derfor er det jo ikke så mærkeligt, at vandene, uanset den disput vi nu har haft om den svenske rapport, skiller for Kristeligt Folkeparti og Enhedslisten i denne sammenhæng.

Det er jo så, synes jeg, lidt utraditionelt for vore partier, at vi er uenige om, hvor hensynet til barnets tarv vejer tungest. For der har vi faktisk mange gange, når vi har haft debatter i Folketinget, været enige, men det er vi altså absolut ikke på det her område.

Den fg. formand (Inge Dahl Sørensen):

Så er det hr. Flemming Oppfeldt som privatist.

Flemming Oppfeldt (V):

Så er dagen kommet, hvor jeg må springe ud som privatist. Jeg må meddele, at jeg kan stemme for disse forslag, som Folketinget drøfter i dag. Jeg stemmer grønt, når vi kommer dertil.

Forslagene bygger bl.a. på erfaringerne fra et tusindtal siders svensk udredningsarbejde, som ikke har godtgjort, at børn, der opdrages i alternative familieforhold, i et homoseksuelt forhold, på nogen måde tager skade af det. Der er ingen dokumentation for det. Der er ikke tale om omsorgssvigt. Der er tale om, at børn i sådan et forhold får kærlighed og nærhed som i alle andre familier.

At der er nogle, der udtaler sig i debatten, er jo kun naturligt, men udtalelser fra foreningen Børns Vilkår og andre er jo ikke dokumentation og er jo ikke undersøgelser. Så vi har ikke undersøgelser, der på nogen måde godtgør, at børn tager skade af det her. Barnets tarv er varetaget.

Kl. 20.20

Hvorfor lovgiver vi i det hele taget? Vi lovgiver på nogle punkter, fordi vi vil prøve at fastsætte nogle grænser for borgernes frihed i vort samfund. En liberal lovgiver vil lave loven på en sådan måde, at dér, hvor borgernes frihed går ud over andre borgeres ret til en frihed, vil vi lave en regulering. Man må ikke ved hjælp af sin frihed undertvinge andres ret til en tilsvarende frihed.

Men her er der ikke tale om, at nogen får begrænset deres frihed. Når barnets tarv er opfyldt, er der ikke nogen, der får begrænset deres frihed. Her er der tale om et alvorligt, individuelt valg. Hvordan skal min familie se ud? Dette valg mener jeg bedst ligger i familien. Jeg er modstander af staten som den store smagsdommer, supersmagsdommeren. Der burde være grænser for politik. At gøre sig til dommer over andre menneskers liv er en uhæmmet brug af politik og et alvorligt indgreb i borgernes frihed.

Forslagene her, alle tre, er et opgør med formynderstaten. De burde ikke kunne være fremsat af socialister, men de tjener sagen. Så det er o.k., at socialister har fremsat forslagene. Forslagene er et familiemæssigt frit valg. Forslagene opfatter jeg som klar liberal politik, og forslagene er som skrevet ud af principperne i Venstres program. Derfor støtter jeg ideen om, at registrede partnere kan adoptere.